

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociației Sighet, Piața Unirii No. 25

Apare în fiecare Duminica.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Duminica II. din Postul Mare.

Pocăiți-vă, că s'a apropiat împărăția ceriului — Mateiu 4. 17. — zicea adese ori Dl N. Is. Hristos, acestea cuvinte — în cari se cuprinde mai toată Evangelia — cuprind legea cea mare a pocăinții — la care trebuie să se supună toți câți voesc să intre în împărăția ceriului. — Biserica ca să ușureze deprinderea acestei legi a pocăinții — ce se ține de partea ei din afară — a rânduit fiilor săi — ajunuri și posturi, chipuri, feliuri de pocăință mai obișnuite în legea veche, și chiar din vremile cele mai depărtate. Ba se poate zice că legea aceasta o aflăm chiar și în raiul pământesc, în care Dumnezeu a dat strămoșilor noștri o poruncă de conținere. Rânduind Biserica legea aceasta a postului și ajunului, a urmat pilda Mântuitorului nostru, care înainte de a începe lucrarea sa cea mare a predicării Evangheliei s'a retras într'o pustie... unde a ajunat 40 zile... Ajunul Dlui Hristos era închipuit în legea vechie de ajunul protocilor Ilie și Moise. Ilie având să facă o cale de 40 de zile ca să ajungă la sfântul munte Horeb mai întâi mănca o pâine coaptă în cenușă — care a închipuit preasl. Cum, și apoi n'a mai mâncat nimica până și-a sfârșit calea. Moise a ajunat 40 de zile pe muntele Sinai înainte de a primi legea lui Dumnezeu — scrisă pe celea două table de piatră.

Ajunul și postul se deprindeau și între popoarele păgâne, ca să împace mânia ceriului. Locuitorii orașului Ninive, amenințați de prorocul Iona cu nimicirea cetății — au oprit pedeapsa aceea pocăindu-se — prin post, și îmbrăcându-se în sac și cenușă — ca să-și ispășească păcatele lor.

Ajunurile și posturile din veacurile cele d'întâi ale creștinătății erau cu mult mai aspre ca ale noastre. Nu mâncau decât numai odată în zi, și ca să rumpă ajunul — așteptau sfințitul soarelui. Erău de aceia, cari păziău *omofagia* — adecă mâncau numai mâncări crude, alții *xerofagia* — adecă mâncau numai mâncări uscate: nuci, mandule, alune. Mulți ajunau și postiau numai cu pâne și apă. Datina de a ajuna până după sfințitul soarelui ținu până în veacul al 12-lea și sf. Bernard, care a trăit în acest veac, ne asigură, că împărați, Crai, prințipi, baroni, boieri, preoți și popor, — cu toții nu rumpeau ajunul în Postul mare decât cătră seară.

Toți Sfinții au deprins ajunul și postul și prin acestea mijloace au dobândit asupra patimelor lor trupești o stăpânie desăvârșită, o liniște a inimii a conștiinții, spirit de rugăciune și dăruirile cele mai prețioase ale darului. Dumnezeu a întărit adeseori cu minuni — cât de plăcut îi este ajunul și postul slujitorilor săi. Sf. Paul — cel d'întâi pustnic în a. 250 în vrâstă de 24 ani — s'a dus în un deșert, și acolo în crepăturile unei stânci — își petrecu viața până la vrâsta de 113 ani. — Până la vrâsta de 43 ani se nutri cu fructele unui pom mare și gros, ce era acolo în apropierea stâncii, iar de atunci incolo un corb îi aducea în toată ziua pâne.

Sfântul Antoniu cel mare, patriarhul vieții călugărești din Răsărit, s'a retras în singurătate în a. 272 în vrâstă de 21 ani. Mai întâi a locuit în un mormânt vechiu, adecă într'una din pesterile acelea în cari vechii Egipteni își îngropau morșii lor. Postul și ajunul său era aspru, se nutria numai cu puțină pâne și sare, beutura lui era numai apa, numai odată în zi mănca, după sfințitul soarelui. Se ruga neîntrerupt, petrecea

noapți, întregi priveghind în rugăciuni, ca să-și supună desăvârșit simțurile sale legii spiritului.

Imbrăcat cu aceasta pavază spirituală — acest mare oștean a lui Isus Hristos. nu se teme de vrăjmașii sufletului său. — Dumnezeu nu i-a lăsat să-l ispitească. Întru început Satana se silia să-l înspăimânteze cu o închipuire înfricoșată. ba într-o zi îl bătu așa de rău — în cât l'a lăsat mai de jumătate mort și plin de rane. Indată ce-și veni în ori, încă înainte de a se ridica de pe pământ, strigă către diavoli: „Ei bine, iată — că iarăș sunt gata să mă lupt. Nimica nu e în stare să mă despărțască de Isus Hristos Domnul meu”. — Spiritele întunerecului primesc lupta, și îndoindu-și năzuințele lor, rănesc și sbiară în chipul cel mai înfricoșat și se imbracă în fel de fel de chipuri groaznice și urite — Într'aceea Antoniu rămâne neclătit și plin de încredere în Dumnezeu. Atunci se scobori preste el o rază de lumină cerească, iar diavolii rușinându-se o ieau la fugă. — Lupta era gata, și Antoniu eșise învingător.

Acest sfânt Patriarh avu o mare mulțime de învățăcei, cărora le recomandă să se folosească de aceleași arme împotriva vrăjmașului mântuirii. — Credeți-mă — fraților mei, zicea Sfântul, diavolul se teme de postul și ajunul servilor lui Dumnezeu, se spărie de priveghierile lor, de rugăciunile lor, de faptele lor cele bune, pentru-că aceste deprinderi sfinte aprind și înflăcărează sufletele lor de iubire către D. N. Isus Hristos, învingătorul tuturor puterilor iadului.” A murit cu moartea Sfinților — în 17 Ianuarie 356 — vrăstă de 105 ani — și cu tot postul lui cel aspru din întreaga sa viață — nu a fost nici când bolnav, n'a simțit slăbiciunile acelea ce-s împreunate cu bătrânețele...

Frați creștini! Pe urma Sfinților, țineți și voi ajunurile și posturile, ce le poruncește sfânta Maică Biserica în vremea aceasta sfântă înainte de Paști!

CUMPĂRAȚI

„NOUL TESTAMENT”

tradus și tâlcuit de p. dr. Bălan
la LIBRĂRIA ASOCIAȚIUNI SIGHET

Piața Unirii No. 25.

Taina voinței divine desvelită.

Planul extraordinar de minunat al voinței divine, așa cum fu statornicit dintru început în Sfatul lui Dumnezeu, ni se desvelește cât se poate de lămurit în Sfintele Scripturi. Iubirea lui Dumnezeu față de Fiul său, reiese, chiar din cuvintele Domnului: „Mai'nainte de a fi lumea” Tatăl îl mărise cu mărire multă. Ioan 17:5. Tatăl și Fiul aveau toate într'un grad atât de obștesc, încât Mântuitorul cu drept cuvânt putea să zică: Tot ce este al meu, al tău este și al tău, al meu.” vers 10. — Încă dela început ia plăcut lui Dumnezeu ca într'ânsul să locuiască toată plinitura. Coloseni 1:19. Așadar, potrivit acestei binevoiri, orice binecuvântare ce ne trimite Tatăl, trebuie se ne vie și dela Fiul. Efeseni 1:3. Și care fu voința Tatălui dintru început, pe care ș'a propus-o în Fiul său, ne spune tot apostolul Pavel în Efes. 1:9,10. „Făcându-ne cunoscut taina voinței sale, potrivit găsirii Sale cu cale, care mai dinainte și-a pus-o în gând întru Dânsul: pentru întocmirea împlinirii timpurilor cunite, ca să-și adune iarăși toate în Hristos, și cele din ceruri și cele de pe pământ, prin tr'ânsul.” — Această adunare la un loc a tuturor lucrurilor în Hristos — este așadar, taina voinței divine.

Această taină „ascunsă din veacuri” se desvelește incetul cu incetul; complect desfășurată va fi însă, la împlinirea timpului, adică „în zilele glasului celui de-al șaptelea inger.” Efes. 3:9, Apoc. 10:7. — Atunci, după sfârșitul lumii va urma veșnicia.

Ea fu dată la lumină pentru întâiași dată, la creațiunea lucrurilor prin Hristos. Așa spune Pavel în Efes. 3:9, unde, vorbind de taina lui Dumnezeu, o pune în imediată legătură cu cuvintele: „care a zidit toate prin Hristos.” — Toate câte fură create ingeri, oameni, corpuri cerești etc, apărură la puternica poruncă a Fiului, „El fiind strălucirea mării Tatălui și chipul Ființei Lui. . . „prin care a făcut și lumile.” Evrei 1:2-3. Grație acestei creațiunii unice, a întregii făpturi prin Hristos, fură adusă toate cele din ceruri și cele de pe pământ, potrivit hotărârii Tatălui sub conducerea unei singure căpetenii, a Fiului, care e una cu Tatăl.

În perfectă înțelegere asupra acestui plan, însuși Tatăl zise despre Fiul: „Tronu

Tău Dumnezeu este în veacul veacului și șceptrul dreptății, este șceptrul împărăției tale. Iubitai dreptate și ai urit fărădelegea, de aceea, Dumnezeu, Dumnezeul Tău te-a uns pe tine cu unt de lemn al bucuriei." Și "Tu Doamne, în început intemeiat ai pământul — Și lucrurile mânilor tale sunt cerurile." Evrei 1:8—10. Mai lămurit n'ar putea atesta Tatăl, dumnezeirea Fiului său — și că El e Domnul, care a făcut cerul și pământul.

Orice binecuvântare spirituală în cele cerești fû făgăduită oamenilor prin Hristos. Efes. 1:13, 14. — În conformitate cu toate aceste, Dumnezeu zise către Fiul său: „Să facem om după chipul nostru, după asemănarea noastră” . . . și Dumnezeu crea pe om după chipul său” Geneza 1:27. — Chipul lui Dumnezeu se oglindește în om — și în inima sa fû plantată legea morală. Omul deveni cununa creației și după substanțialitatea și nobleța ființei sale, poșede dispozițiuni naturale capabile de-a ajunge prin dreptate și sfințenie asemenea lui Dumnezeu. I. Ioan 3:3.

Strămoșii noștrii gustău zi cu zi, ca fii ai lui Dumnezeu, binecuvântarea unei legături neturburate cu Dumnezeu. Paradisul eră proprietatea lor; toate fapțurile se supuneau voinței lor. Păcatul, munca oșibitoare, grijile pământesti, boalele, suferințele, durerile și moartea, erau necunoscute pentru ei, țința lor solemnă eră numai să crească și evitând răul să progreseze în mărire. Asemenea binecuvântări spirituale în bunățăți cerești, constituiau pentru ei tot atâtea dovezi pipăibile despre iubirea nețărmurită a lui Dumnezeu, și iarăși și iară avau motive să mulțumească. Dătătorului a doi căru dar desăvârșit pentru relațiile intime cu Domnul și pentru nouile desveliri ale tainei dumnezeiești. — Ei erau în adevăr copiii liberi ai Celui Prea Înalt, chipul lui Dumnezeu, stăpânitorii pământului, sub conducerea unică a Creatorului, care a zidit lumea.

V. Borca.

A apărut cea mai ieftină carte de rugăciuni pentru pruncii școlari sub titlul: „*Inchinăciunile Creștinului*” Prețul 4 Lei. Se poate comanda la Librăria Asociației maramureșene în Sighet (Piața Unirii 25).

Datorințele mamelor față de prunci.

(Urmare)

Mai ales nu lăsați laolaltă copiii și fete. — De nu veți grijii cum se cade aceste flori tinerele și gingașe — răutatea și păcatul în scurtă vreme le va învenina, le va vesteji . . . Nu lăsați pe copiii să umble dealungul stradelor, că acolo cei răi vor strică și pe cei buni. Când vă duceți undeva de acasă, pe mai multe ceasuri, ori mergeți la câmp, duceți pe copiii cu voi, ori lăsați-i în grija vre-unei muieri bătrâne din vecini — căreia apoi voi îi veți face altă îndămână, dar nu lăsați pe copiii singuri . . . (Ex. la noi în Gherla lăsând mama pe 2 copiii ai săsă grijască o vișcă — sara a aflat'o sugrumată . . .) În chipul acesta se susține spiritul bun în familie. Nefericiți acei prunci cari la vrâsta de 14 ani — are datina a umbla slobode, — a nu mai ascultă de părinți — și a nu suferi nici cea mai mică dojană!

Voi vă duceți la biserică — duceți totdeauna și pe copiii voștrii. Cât de frumos se stă la o mamă, care merge la biserică cu pruncii ei! Nu e nimic mai urit, — decât a vedea copiii cu grămadă, petrecându-se laolaltă — auneori amestecate amândoua sexele. — Și în biserică uitați-vă la copiii — cum se poartă. Să ve îngrijii să aibă cei ce știu ceti — câte o cârtică de rugăciuni, și când ieșiți din biserică întrebați-i despre ce a grăit parohul, ce cuvântare a ținut.

Era un bătrân învățător, care cerea samă dela copiii săi. Dumineca punându-se la masă — despre ceea ce spune parohul, în predică și cari îndată le întăria. — De aceea copiii lui creșteau plini de o credință arzătoare, înflăcărată.

Copiii cresc în vrâstă pe zi ce merge. — Fiți cu toată grija — o mamelor și păziți-vă pruncii, — cuprindeți-vă cu lucrurile sufletești ale lor — mai mult decât cu cele trupești și materiale, îi învățați de cu bună vreme să-și facă cruce, să zică rugăciunile, și îngrijii-vă de viitorul lor vecinic — cu aceeaș grijă ca și de viitorul lor vremelnic.

De bună samă tinerii — din nefericire — se vor împotrivi, nu vor vrea să vă asculte . . . Cu toate acestea nu vă perdeți curățul, nizuințele voastre vor aduce roadă în cursul vremii. Știți voi ceea ce adeseori

ii aduce, ii povătuiește la Dumnezeu? Aducerea aminte de voi, de mamă. „Eu am avut o mamă atât de bună! Ea mă învăța așa mult să fiu înțelept, cu minte” . . . Aduceți-vă aminte de sfânta Monica. Fiul ei Augustin își perduse curătenia moravurilor: nu preste mult, și-a pierdut și credința, s'a făcut cel mai desfrânat tânăr . . . Monica nu și-a pierdut curajul, ea se rugă, ea postiă, ajună, ca bunul Dumnezeu să întoarcă pe fiul ei, și după 17 ani de așteptare — a avut fericirea de a vedea pe Augustin întors la Dumnezeu, întors în sânul bisericii, și în darul lui Dumnezeu.

(Va urma).

Franța. Părinții și școala. În „Săptămâna religioasă” a diecezei sale Monsenior Marceillac, episcop de Pamiers (Franța) atrage atenția părinților asupra datoriei ce o au de a-și îndruma copiii la școlile catolice.

1. Ori unde există o școală catolică ei trebuie să-și înscrie acolo copiii, în afară de motive grave, de judecat în parte.

2. Când în comuna lor nu există școală catolică, ei pot trimite copiii la școală de stat, — deși socotită ca școală neutră în materie religioasă, — cu condiția ca ei înșiși sau persoane anume calificate să se îngrijească de instrucția și educația catolică a copiilor.

3. În sfârșit dacă școala de stat (care în Franța e laică) este pe față rea — fie prin personalul ei didactic, fie prin cărțile ce le întrebunțează. — le este strict interzis înscrierea copiilor, din cauza pericolului grav la care ar putea fi expusă credința copiilor.

Episcopul face atenții și răspunzători pe părinți, reamintește preoților confesori să veg-

heze la stricta observare a celor de mai sus și invită pe cei interesați, în cazul unor situații speciale, să se adreseze ordinariatului care va aprecia cererile cu bunăvoință și echitate.

Asemenea instrucțiuni au fost trimise diecezanilor lor de către cei mai mulți episcopi francezi.

„Sentinela Catolică”

Din Biblioteca „PRESA BUNA” Iași.
AU APARUT: No. 28 „Incendiul” o foarte mișcătoare de Cristofor V. Schmied. No. 29 „Lupul în biserică” de acelaș autor. No. 30 „Canarul” în care se povestește istoria unei familii risipite de revoluția franceză și adunate iar împreună, datorită unui canar; de acelaș autor. No. 31—32 „Privighetoarea” istorioară morală de acelaș autor. Prețul fiecărui număr este de 4 lei. Intreaga colecție din Biblioteca „Presă Bună” (No. 1—32), se poate avea pentru suma de 130 lei. Rugăm a da concursul prin recomandarea acestei biblioteci în școli și familii.

Bibliografie. A apărut din „Biblioteca Poporală din Gherla”. No. 1. „Adevărata Biserică a Domnului Nostru Isus Hristos” de Dr. Victor Bojor. Prețul 15 Lei și 1 Leu porto. No. 2. „Datorințele creștinești ale bărbaților” de acelaș autor. No. 3. „Invățătură creștinească pentru femei”. Prețul 6 Lei și 1 Leu porto postal. No. 4. „Invățături pentru tinerii feciori.” Prețul 6 lei și 1 leu porto postal. No. 5. „Invățături creștinești pentru tetele fecioare.” Prețul 6 Lei și 1 Leu porto postal. Se pot procura la Tipografia „Aurora” A. Todoran în Gherla.

Calendar săptămânal.

11—17 Martie 1928.

11. Dumineca II. din Paresimi. (Ev. Marc. 2, 1) P. Sofronia.
12. Luni. C. Teofan † 818 d. Hr.
13. Marți. P. Nichifor † 846 d. Hr.
14. Mercuri. C. Benedict.
15. Joi. M. Agapia † 303 d. Hr.
16. Vineri. M. Sabin. † 287 d. Hr.
17. Sâmbătă. C. Alexa.